

- рять: Ный, сынове-тѣ ни, и дѣщери-тѣ ни, смы мнозина; за това да земемъ жити-
 3 да ядемъ, и да живѣмъ. И имаше други да говорятъ: Ный дадохмы на зало-
 4 гѣ нивя-та си, лозія-та си, и къщѣ-тѣ си за да земемъ жити по причинъ на
 5 гладъ-тѣ. Имаше още и други да говорятъ: Ный надѣ нивя-та и надѣ лозія-та си зѣх-
 мы на заемъ сребро за дарски-тѣ дано-
 6 цы. А сега ^аснага-та ни е като снага-та на братія-та ни чада-та ни както чада-та
 7 имъ: и его, ^иный подчинихмы сынове-тѣ си и дѣщери-тѣ си въ работѣ, за да сж
 раби, и едни отъ дѣщери-тѣ ни сж заве-
 8 денъ въ порабощеніе: и нѣма нищо въ нашъ-тѣ власть, защото други иматъ нивя-та и лозія-та ни.
- И оскѣрѣихъ ся твърдѣ много, като
 7 чухъ выхъ-тѣ имъ и тѣзи думы. И раз-
 мыслихъ въ себе си, и обличихъ благо-
 8 родны-тѣ и кметове-тѣ, и рѣкохъ имъ:
^аВы земате лихвъ всякой отъ брата си. И свыхахъ противъ тѣхъ голѣмо събра-
 9 ніе, Та имъ рѣкохъ: Ный споредъ силъ-
 10 тѣхъ си, ^иискушихмы братія-та си Іудей-тѣ, продадени-тѣ на азычници-тѣ: а вы са-
 ми ще продадете ли братія-та си? ще ся
 9 продаждѣ ли тѣ намъ? А тѣ мълчѣхъ,
 и не намѣрихъ отвѣтъ. И рѣкохъ: Не е
 10 добро това нѣщо което вы правите: не
 трѣбува ли да ходите ^ивъ страхъ-тѣ на
 Бога нашего, ^иза да ^ини не укоряватъ
 10 азычници-тѣ, врагове-тѣ ни? И азъ, още
^ибратія-та ми, и раби-тѣ ми, заемъли
 11 смы имъ сребро, и жити. Но да оставимъ,
 11 моляхъ, това изыскуваніе. Върнѣте имъ,
 прочее днесъ, нивя-та имъ, лозія-та имъ,
 и маслины-тѣ имъ, и къщѣ-тѣ имъ, и
 12 стотно-то отъ сребро-то, и отъ жити-то,
 и отъ вино-то, и отъ елей-тѣ, което изы-
 12 скувате отъ тѣхъ. Тогдашъ рекохъ: Ще
 отдадемъ ^ивсичко, и не щемъ да исками
 нищо отъ тѣхъ: така ще направимъ, как-
 13 то ты казувашъ. Тогдашъ повыхахъ свя-
 щенници-тѣ ^ирѣвъ които ^изѣхъ клѣтвѣхъ
 отъ тѣхъ, че ще направятъ споредъ това
 13 слово. ^иОтъренъхъ още и пазухъ-тѣ си, и
 рѣкохъ: Така да отърси Богъ всякого
 челоуѣка отъ домъ-тѣ му, и отъ трудъ-
 тѣ му, който не свърши това слово, и
 така да бѣде отъренъ и празденъ. И ре-
 14 кохъ всичко-то събраніе: Аминъ, и про-
 славихъ Господа. И ^инаправихъ людѣ-
 тѣ споредъ това слово.
- А отъ който день ми ся заповѣда да
 съмъ областникъ надѣ тѣхъ, въ земѣхъ-тѣ
 на Іудж, отъ двадесето-то лѣто ^идо три-
 десетъ и второ-то лѣто на Артаксеркса

царя, дванадесетъ години, азъ и братія-
 та ми ^ине ядохмы хлѣбъ-тѣ на област-
 никъ.

- 15 А първи-тѣ областники, които бѣхъ
 прѣдъ мене, бѣхъ товаръ на людѣ-тѣ, и
 оствѣнъ четиридесетъ сикли сребро, зѣ-
 16 махъхъ отъ тѣхъ хлѣбъ и вино: още и ра-
 би-тѣ имъ властвувахъ надѣ людѣ-тѣ:
 но ^иазъ не правѣхъ така, ^ипонеже ся
 16 боехъ отъ Бога. Еще и прилѣжахъ въ
 работѣ-тѣ на тѣзи стѣнъ, и нивъ не
 17 купихмы: и всички-тѣ ми раби бѣхъ съ-
 брани тамъ за тѣзи работѣ. Имаше още
^ина трѣпезъ-тѣ ми сто и петдесетъ мѣ-
 18 жѣе отъ Іудей-тѣ и кметове-тѣ, и които
 идѣхъ при насъ отъ азычници-тѣ що бѣ-
 18 хъ около насъ. А ^ивсякой день това що
 ся готвѣше за мене, бѣ едно говедо ^и
 шестъ избранны овцы: и птицы ся го-
 19 твѣхъ за мене, и еднѣждъ въ десетъ дни
 избобилно отъ всякакъвъ видъ вино: ^и
 съсъ всичко това не поискъхъ хлѣбъ-тѣ
 на областникъ; защото рабство-то бѣ
 19 тежко вързъ тѣзи людѣ.
- ^иПомени мя, Боже мой, за добро, по
 всячко колкото направихъ за тѣзи людѣ.

ГЛАВА 6.

- 1 А като ^ичухъ Санаваллатъ, и Товія, и
 Гисамъ Араванинъ-тѣ, и други-тѣ отъ
 врагове-тѣ ни, че азъ заградихъ стѣнъ-
 2 тѣ, и не останъ вече проломъ въ неѣхъ,
^иако и да не бѣхъ до онова врѣме ту-
 2 рилъ двери на порты-тѣ, Санаваллатъ и
 Гисамъ ^ипроводихъ до мене, и казува-
 хъ: Ела, та да ся съберемъ въ ^инѣкое отъ
 3 села-та на ^иОново-то поле. ^иНо тѣ мыслѣ-
 3 хъ да ми направятъ зло. И проводихъ
 имъ вѣстители, и казахъ: Голѣмо дѣло
 4 правѣхъ, и не могъ да слѣзъ: защо да
 прѣстане дѣло-то, като го оставѣхъ азъ и
 4 слѣзъ при васъ? И проводихъ при мене
 четири пѣти, по тойзи начинъ: и азъ имъ
 5 отговорихъ все така.
- 5 Тогдашъ Санаваллатъ проводи при мене
 рабъ-тѣ си исто така, петый пѣтъ, съ
 6 отворено писмо въ рѣкѣхъ-тѣхъ му, Въ
 6 което бѣ писано: Чу ся между азычни-
 цы-тѣ, и Гисамъ казува, ^иче ^иеты и Іудей-
 тѣ мыслите да ся подигнете: ^испоредъ
 7 тѣзи думы, за това тѣ градихъ стѣнъ-
 тѣ, за да имъ станешъ царь. Поставилъ
 си още и пророцы, да выкатъ за тебе въ
 Іерусалимъ, и да казувать: Царь има въ
 Іудейхъ: и сега ще ся извѣсти на царя
 споредъ тѣзи думы. Но ела сега и да ся
 8 съвѣтувамы купно. Тогдашъ проводихъ при

^а Иса. 58; 7.

^и Исх. 21; 7. Лев. 25; 39.

^и Исх. 22; 25. Лев. 25; 36.

^и Лев. 22; 12.

^и Лев. 25; 48.

^и Лев. 25; 36.

^и 2 Цар. 12; 14. Рим. 2; 24.

1 Пет. 2; 12.

^и Ездар. 10; 5. Иер. 34; 8, 9.

^и Мат. 10; 14. Дѣян. 13; 51.

18; 6.

^и 4 Цар. 23; 3.

^и Гл. 13; 6.

^и 1 Кор. 9; 4, 15.

^и 2 Кор. 11; 9. 12; 13.

^и Ст. 9.

^и 2 Цар. 9; 7. 3 Цар. 18; 19.

^и 3 Цар. 4; 22.

^и Ст. 14, 15.

^и Гл. 13; 22.

^и Гл. 2; 10, 19, 4; 1, 7.

^и Гл. 3; 1, 3.

^и Прит. 26; 24, 25.

^и 1 Лѣт. 8; 12. Гл. 11; 35.

^и Псал. 37; 12, 32.

^и Гл. 2; 19.